

Η γενιά της αμφισβήτησης

άρθρο της Παναγιώτας Φλώρου

Aναμφίβολα, οι σύγχρονοι νέοι θεωρούνται δικαίως η γενιά της αμφισβήτησης καθώς δεν διστάζουν να εκφράζουν συνεχώς και με κάθε τρόπο την αντίρρησή και την αντίδρασή τους απέναντι στα δεδομένα της πραγματικότητας, χωρίς να συμβιβάζονται εύκολα και έχοντας ως προϋπόθεση την άσκηση του προσωπικού τους ελέγχου στα πράγματα.

Αρχικά, η αμφισβήτηση αυτή των νέων εντοπίζεται σε μεγάλο βαθμό στους κόλπους της οικογένειας. Εκείνοι παρουσιάζονται μονίμως αντιδραστικοί ή και τελείως αντίθετοι απέναντι στις απόψεις των γονέων τους χωρίς να συμβιβάζονται με αυτές, μιας και τις θεωρούν λανθασμένες. Η κατάσταση αυτή επιβεβαιώνεται από τις όχι και τόσο σπάνιες περιπτώσεις συγκρούσεων μεταξύ γονέων και παιδιών λόγω της αρνητικότητας των δεύτερων. Η τάση των νέων για αμφισβήτηση εκδηλώνεται με αντίστοιχο τρόπο και στο σχολείο όπου εκεί οι νέοι καλούνται να συνυπάρξουν ξανά με τις μεγαλύτερες γενιές, τους εκπαιδευτικούς. Οι τελευταίοι υφίστανται τη συνεχή αμφισβήτηση των νεότερων σχετικά με τις απόψεις που πρεσβεύουν ενώ δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που τους θεωρούν υποκριτές, πώς χαρακτηρίζονται από αναντιστοιχία λόγων και έργων αλλά και πως ευθύνονται για την εικόνα του σύγχρονου κόσμου.

Εκτός των παραπάνω οι σημερινοί νέοι συνηθίζουν να αμφισβητούν εξίσου την πολιτική και τους φορείς της. Η στάση αυτή προκύπτει δικαιολογημένα από την πλευρά τους αφού εκείνοι έχουν ταυτίσει τον πολιτικό στίβο με ανεύθυνους και ασυνείδητους πολιτικούς που, ενδεχομένως, να υπήρξαν στο παρελθόν, τους οποίους και θεωρούν υπεύθυνους για την εικόνα της χώρας. Ακόμη, οι νέοι παρουσιάζονται να αμφισβητούν αξίες και ιδανικά του παρελθόντος(π.χ. γάμος, θρησκεία κ.τλ) που νιώθουν πως περιορίζουν τα «θέλω» και τη συμπεριφορά τους.

Ωστόσο, η συνεχής αμφισβήτηση των πάντων από την πλευρά της νέας γενιάς δεν είναι πάντοτε γόνιμη. Δεν είναι λίγες οι φορές που ταυτίζεται με τον στείρο αρνητισμό και δεν προκαλεί τίποτα άλλο παρά μόνο ένταση. Για να θεωρηθεί η τάση αυτή των νέων δημιουργική, είναι απαραίτητο εκείνοι να μην παραμένουν δογματικοί στις απόψεις τους αλλά να διέπονται από

ανεκτικότητα να είναι διαλλακτικοί και να δέχονται τις αντιπροτάσεις των μεγαλύτερων. Να χρησιμοποιούν τον διάλογο ως μέσο άσκησης της κριτικής και του ελέγχου τους, να ακούν προσεκτικά τις εξηγήσεις των γονέων και των καθηγητών τους αλλά και να προτείνουν και οι ίδιοι λύσεις συνειδητοποιώντας ότι η βελτίωση του κόσμου προϋποθέτει συλλογική προσπάθεια θάρρος και υπομονή. Γενικότερα, οφείλουν να αποβάλουν την καχυποψία τους και να συγκρατούν την κριτική τους στο πλαίσιο κάποιων ορίων.

Συνοπτικά, παρόλο που η αμφιβολία και αμφισβήτηση αποτελούν προϋποθέσεις για να υπάρξει πραγματικά ο άνθρωπος και να οδηγηθεί στην κατάκτηση της αλήθειας, η τάση αυτή των νέων δεν είναι πάντοτε γόνιμη και δημιουργική και απαιτεί την αποβολή του μόνιμου αρνητισμού από την πλευρά τους.